

Milí farníci, sestry a bratři.

Květnou nedělí vstupujeme do Svatého týdne. Proč se nazývá SVATÝ a proč je tak výjimečný? Protože můžeme intenzivněji zakoušet totální vydanost lásky Boží. Svatost není nic jiného než laskavost. Pán Ježíš za nás zemřel na kříži tou nejpotupnější smrtí. Neumírá tedy kvůli sobě, ale kvůli každému z nás. Tento týden je šancí pro každého člověka, aby se stal více svatější - laskavější. Je třeba ale pokorně zemřít svým hříchům před křížem Krista, abych mohl vstát z mrtvých. Vrcholem Svatého týdne není smrt na kříži, ale vzkříšení, znovu navrácení se k životu.

Proto využijme tyto vzácné dny co nejlépe, aby i v našem srdci nastalo osobní zmrtvýchvstání. Prožít tuto skutečnost znamená přijmout tu pravou radost z vítězství nad hříchem - smrtí.

Přeji vám i sobě požehnaný Svatý týden a milostiplné radostné Velikonoce - ALELUIA.

K tomu vám a vašim rodinám ze srdce žehnám

P. Svatopluk Pavlica, farář

MYŠLENKY NA MĚSÍC DUBEN

VALENTINO SALVOLDI

BŮH JE VĚTŠÍ NEŽ TVÉ SRDCE

(O svátosti smíření trochu jinak)

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří v edici Orientace 2010

1. Pojdte slavit! Svátost smíření je radostným setkáním s Pánem života, jenž nás noří do své smrti, abychom tak mohli mít účast na jeho vzkříšení.
2. Právě tehdy, když se konfrontujeme s nesmírnou silou Božího milosrdenství, vystupuje na povrch stále více velikost našeho hříchu a nedbalosti a opomíjení.
3. Světec dobře ví, že bez Boží milosti a lásky by byl jedním z nejhorších hříšníků. K tomuto milosrdenství se utíká vždycky, když si uvědomí, že může v každém okamžiku padnout.
4. Kristova přítomnost v nás přemáhá hřích a vykořeňuje zlo.
5. Bůh je větší než naše srdce, a využívá dokonce i našeho hříchu, aby se projevil triumf jeho milosrdenství, když člověka pozvedá z prachu, aby jej povýšil k ještě větší důstojnosti, než byla ta, kterou měl dříve, než zakusil zlo.
6. Kristus přišel na svět nejenom proto, aby nás vysvobodil od hříchu, ale především proto, aby nás proměnil podle své podoby.
7. Bible nám nepřipomíná hříšnost proto, aby nás tím pokořovala, ani proto, aby nám to drtilo kosti, nýbrž proto, aby nám pomohla uvědomit si čistou milostivost odpuštění.
8. Zním tři způsoby, jak pečovat o svou spásu: jako otrok, jako kupec, jako syn. Otrok jedná ze strachu před trestem. Kupec myslí na svůj zisk. Ty se ale povznes na úroveň syna, a proto uctivě miluj nebeského Otce.
9. Svatý je ten, kdo dobře ví, že Bohu dluží velmi mnoho, neboť nebeský Otec ho zaplavil svou milostí, a proto ho uchránil od mnoha pádů.
10. Ten, kdo zakouší Boží milosrdenství, proměňuje přijaté odpuštění v pohnutku k tomu, aby se stal sám darem pro bližní.
11. Jedním z nejzávažnějších a nejrozšířenějších hříchů, do něhož s různou intenzitou upadáme, je hřích opomenutí a nedbalosti o dobro, které bychom mohli a také měli vykonat.
12. Kristus před tím, než vykoná zázrak, vyžaduje po dotčeném člověku, aby vyznal, že ho potřebuje, aby i navenek svým hlasem projevil přijetí pravdy o sobě samém, protože odvaha přiznat se veřejně a vyznat svou touhu po proměně života je již prvním krokem na cestě k uzdravení.
13. Bůh stvořil všechno dobré a krásné. Člověk to vše ničí tím, že sám sebe destruuje. Kristus přichází jako Spasitel a všechno zase dává do pořádku.

14. Je velmi pravděpodobné, že většinu utrpení si působíme my sami, protože nedokážeme odpustit, nejsme s to smířit se se svou vlastní minulostí, s pamětí, s afektivitou, s tělem a se smrtí.

15. Když se zahledíme před sebe do budoucnosti, můžeme, za předpokladu, že milujeme život, milovat také svou smrt, což bude hodina našeho definitivního narození.

16. Když se všichni obrátíme k Bohu, nalezneme zde svobodu a nový startovní bod.

17. Smířit se s minulostí znamená zároveň léčit vlastní paměť, aby se nestala podobnou odpadkovému koši, protože se v ní má uchovávat především to pěkné a krásné, abychom za ně mohli vzdávat díky, což nás uvádí na pole eucharistie.

18. Kdo si připomíná zázraky Lásky, které zakusil v minulosti, ten se sám stává eucharistií, tedy díkůčiněním a díkůvzdáním.

19. Boží láska je výzvou. Nepočítá podle lidských měřítek, pouze hledá příležitost k tomu, aby rozlila vodu z přehrady do pouště, aby mohla rozkvést.

20. Žít začínáme doopravdy teprve tehdy, když díky zkušenosti se smrtí nějaké blízké osoby učiníme rozhodnut, že smrt budeme vnímat jakou součást života, což nám pak dovolí naplno milovat svůj vlastní život.

21. Čím víc člověk chybuje, tím více ho Bůh zahrnuje svým milosrdenstvím.

22. Být spravedlivý obnáší jednat s lidmi podle toho, co si zasluhují, a podle toho, co kdo učinil. Milovat naproti tomu znamená zahrnovat osobu dobrem, které ji vykupuje a vede ji k životu.

23. Ve zpovědnici se obnovuje tajemství Kristovy smrti a jeho vzkříšení, což je pro kajícího pravý zdroj života, neboť není souzen a zavrhován, nýbrž je zahrnut milostivou láskou našeho Vykupitele.

24. Člověk se dívá očima, Hospodin však hledí srdcem.

25. Milovat znamená chtít dobro druhému.

26. Nebeský Otec jako lék na hřích nabízí smíření, k tomu však ještě připojuje možnost, abychom ze zla vytěžili alespoň něco dobrého.

27. Jakmile si křesťan uvědomí, co všechno v jeho životě působí Bůh, spontánně to v něm vyvolá touhu, aby Bohu vzdával díky a velebil ho.

28. Eucharistie je pokrmem naší víry, posiluje naše kroky při putování k dokonalosti, osvobozuje nás od hříchů, dává pokoj duši.

29. Kristus je při eucharistické hostině současně tím, kdo zve, i tím, kdo se nám nabízí jako pokrm.

30. Eucharistie je svátost Božího milosrdenství, která se ukrývá pod způsoby chleba a vína, a tak se toto milosrdenství stává naším pokrmem a snímá z nás naše hříchy.

Myšlenky byly sestaveny na AG Kroměříž ve spolupráci s Pastoračním domem Velehrad v Itálii.

DOPIS PAPEŽE FRANTIŠKA VŠEM RODINÁM

Drahé rodiny,

stojím na prahu vašeho domova, abych s vámi hovořil o jednom setkání, které se, jak známo, bude konat letos v říjnu ve Vatikánu. Jde o mimořádné valné zasedání biskupské synody svolané proto, aby se prodiskutovalo téma „Pastorační výzvy pro rodinu v rámci evangelizace“. Právě dnes je církev povolána hlásat evangelium tím, že čelí i novým pastoračním potřebám, které se týkají rodiny. Do tohoto významného setkání je zapojen celý Boží lid, biskupové, kněží, zasvěcené osoby a věřící laici z místních církví na celém světě. Všichni se na jeho přípravě aktivně podílejí konkrétními připomínkami a nepostradatelným přínosem modliteb. Více než kdy jindy je podpora modlitby nezbytná a důležitá zejména z vaší strany, drahé rodiny. Toto synodní zasedání se totiž bude zvlášť věnovat vám, vašemu povolání a poslání v církvi a společnosti, problémům manželství, života rodiny, výchovy dětí a roli rodin v poslání církve. Takže vás prosím, abyste intenzivně prosili Ducha Svatého, aby dal světlo synodním otcům a aby je vedl v jejich náročném úkolu. Jak víte, po tomto mimořádném synodním zasedání bude po roce následovat řádné zasedání, které je pokračováním v tématu rodiny. V této souvislosti se ve Filadelfii v září 2015 uskuteční i Světové setkání rodin. Modleme se tedy všichni společně, aby těmito událostmi církev vykonala opravdovou cestu rozlišování a osvojila si odpovídající pastorační prostředky, aby rodinám pomohla čelit současným výzvám ve světle a síle, vycházejících z evangelia.

Tento dopis vám píšu v den, kdy se slaví svátek Uvedení Páně do chrámu. Evangelista Lukáš vypráví, že Panna Maria a svatý Josef v souladu s Mojžíšovým zákonem přinesli do chrámu dítě, aby je obětovali Hospodinu, a že dva staří lidé, Simeon a Anna, pohnuti Duchem Svatým, jim šli vstříc a poznali v Ježíši Mesiáše (srov. Lk 2,22-38). Simeon ho vzal do náručí a děkoval Bohu, protože konečně „uviděl“ spásu; Anna přes pokročilý věk najde novou sílu a začne všem vyprávět o dítěti. Je to nádherný obraz: mladí rodiče a dvě staré osoby se setkají díky Ježíši. Ježíš opravdu umožňuje setkání a sjednocení generací! On je nevyčerpatelný pramen takové lásky, která překonává každou uzavřenost, osamělost a zármutek. Na vaší rodinné cestě sdílíte mnoho krásných okamžiků: jídlo, odpočinek, domácí práce, zábavu, modlitbu, cestování a poutě, skutky solidarity... Ovšem, chybí-li láska, chybí radost. A tu pravou lásku nám dává Ježíš: nabízí nám své Slovo, které nám poskytuje světlo na naší cestě; dává nám chléb života, který je nám oporou při každodenní námaze na naší cestě.

Drahé rodiny, vaše modlitba za biskupskou synodu bude vzácným pokladem, který obohatí církev. Děkuji vám a prosím vás i o modlitby za mne, abych mohl sloužit Božímu lidu v pravdě a lásce. Ať vás všechny stále provází ochrana blahoslavené Panny Marie a svatého Josefa a pomáhá vám, abyste kráčeli sjednocení v lásce a vzájemné službě.

Ze srdce prosím o Boží požehnání pro každou rodinu.

FRANTIŠEK

VELIKONOČNÍ PASTÝŘSKÝ LIST

Drazí bratři a sestry,

dnes jsme plní velikonoční radosti, protože Kristus vstal z mrtvých. On zvítězil a s ním všichni, za které se obětoval. Co to znamená pro nás a pro naše rodiny? Podívejme se v duchu na setkávání prvotní církve se Zmrtvýchvstalým.

Hned na úsvitu **šly ženy ke hrobu**. Neseděly doma se svou bolestí a zklamáním, šly za Ukřižovaným a setkaly se s Božím poslem. Dostaly úkol povědět to učedníkům. Když poslechly a plnily své poslání, sám Ježíš šel proti nim. Teď je poslal on sám k učedníkům se vzkazem: ať jdou do Galileje, že tam ho uvidí. A uviděli, přesto že šlo o zemi, které se říkalo Galilea pohanů. Nechce poslat do naší země pohanů dnes právě nás?

Mnozí rodiče vyrostli ve víře tím, že v ní vychovávali své děti, že sami dělali, k čemu vedli děti. Když zvěštovali Boží slovo a sami ho uskutečňovali, zakoušeli, jak je pravdivé a mocné. Když uváděli děti do důvěrného rozhovoru s Ježíšem, sami zakoušeli jeho oblažující blízkost. Když vedli děti k službě lásky, objevovali samotného Boha působícího v nich.

Petr a Jan běželi ke hrobu spolu. Mladší a milující Jan byl rychlejší, první viděl otevřený hrob a v něm plátna, ale nevešel. Dal přednost Petrovi, jako by chtěl vzkázat i nám, že nadšená víra a vynalézavá láska jsou v církvi motorem, který potřebuje řízení a jistotu autority představených. Viděli pruhy plátna, které omotávaly Kristovo tělo jako pouta, ale Kristus v nich už nebyl. Viděli znamení a uvěřili jeho poselství, přijali to, čemu dosud nerozuměli. Víra nepotřebuje důkazy a nestaví na senzačních zjeveních, ale umí číst Boží znamení. Vidí znamení a věří tajemství, přijímá jeho poselství. Dar víry dává Bůh tomu, kdo je ochoten věřit, kdo o ten dar prosí.

Magdalena plakala u prázdného hrobu. Hledala Ježíše, chtěla aspoň jeho mrtvé tělo. Plná bolesti mluvila s anděly, dokonce i s Ježíšem, ale nepoznala ho. Teprve, když ji oslovil jménem, objevila svého Mistra. Objala mu nohy jako proroku a Božímu vyslanci. Ježíš však nestál o její vyznání. Teď nebyl čas na osobní útěchu. Bylo třeba hlásat světu Kristovo vítězství. Proto ji poslal vydat svědectví apoštolům. Formace dnešních apoštolů začíná v rodině. Mateřské slovo a svědectví o Kristově vítězství, moci a lásce buduje církev i vychovává budoucí kněze. Když rodiče dají život dětem, má Bůh koho volat. Když rodiče přivedou děti k přátelství s Kristem, má Bůh koho poslat, aby hlásal evangelium.

Emauzští učedníci byli plní bolesti a navzájem se utvrzovali ve smutku a beznaději, takže nebyli schopni poznat Ježíše, ani když se k nim na cestě připojil. Nechal je vymluvit. Trpělivě naslouchal. Pak jim vysvětloval Písma, předával Boží slovo. Jejich srdce se začala uzdravovat, začalo jim být s Ježíšem dobře. Dokonce přestali myslet na sebe a naléhali na Ježíše, který dělal, jako by chtěl jít dál, aby u nich pojedl a přespál. Skutek lásky a společenství s Kristem učedníky osvobodily od smutku a beznaděje. Láska otevírá oči. V jejím světle poznáváme Boha, protože když milujeme, je v nás Bůh, který je Láska. A co teprve, když se společenství s Kristem dovrší přijetím Eucharistie! To může zakusit každá rodina.

Ježíš jim zmizel z očí. Oni správně pochopili, že musejí spěchat do společenství církve. Proto se ještě v noci **vrátili k apoštolům** do Jeruzaléma. Tam se jejich víra upevnila a oni se ve společenství církve znovu setkali s Kristem. Mluvili s apoštoly

o Ježíši, a najednou ten, který byl přítomen v jejich myslích, stál uprostřed nich. Lekli se. Nejsou obětí omylu? Viděli toho, kterého znali léta, a přece neměli jistotu. Vzkříšení není návrat k pozemskému životu. Zmrtvýchvstalý je tentýž jako Ukřižovaný, ale má tělo oslavené. Dotkl se jich, jedl s nimi, aby poznali, že on není přelud.

Zmrtvýchvstalý odevzdal apoštolům největší plod své smírné oběti: **odpuštění a pokoj**. Dal jim moc odpouštět v jeho jménu, protože On sám v nich bude působit, zázračně uzdravovat duše. Kéž bychom více chápali uzdravující sílu svátosti smíření a dovedli ji správně užívat, aby se skrze nás šířil pokoj, spása a uzdravení světa!

Tomáš ještě nevěděl, že poznání z Boží milosti dává větší jistotu než dotyk prstem. Pán se snížil k jeho pochybnosti. Ale zval ho k víře, protože křesťan je pozván ne k tomu, aby seděl v jistotě, nýbrž chodil ve víře. Milost otevřela Tomášovi oči, žasl, vyznal víru a klaněl se. Nepotřeboval víc.

Pak pomohl Ježíš s rybolovem. **Zázračný rybolov** už jednou zažili. To bylo jasné znamení. Byl to Ježíš. A tehdy jim řekl: *Od nyníška budete lovit lidi*. Bylo správné, že se vrátili ke své práci? Dostali přece poslání svědčit o Zmrtvýchvstalém a získávat lidi pro Boží království, hlásat ze střech a ne stáhnout se do soukromí. Pracovali do rána. Bez úspěchu. Úspěch daruje Bůh, zvláště když jde o spásu duší, o růst Božího království. Snad si vzpomněli, že jim říkal: *Beze mne nemůžete dělat nic*. Teď uvěřili, že s Ježíšem je možné všechno.

Petr rád vyznal Ježíši svou lásku. Patřil mezi jeho přátele od počátku. Ale třikrát? Snad si vzpomněl na svoje trojí zapření a zarmoutil se, ale o to pokorněji vyznal znovu svou lásku. Pán mu svěřil svou církev. Nežádal od Petra dokonalost, ale lásku. Pro jeho lítost a pokoru mu mohl odpustit a znovu darovat nevinnost. Petr věděl, že ho Ježíš zná i s jeho slabostmi. Tím více ho zavazovala Ježíšova důvěra. Příště už zbaběle neutekl, ale dal za Krista život.

Vítězný Kristus, který má všechnu moc v rukou, přikázal: **Získávejte za učedníky všechny národy**, ale i všechny sousedy, blízké i vzdálené, příbuzné. *Křtěte a učte je zachovávat moje slovo*. Kolik je kolem nás těch, které je třeba pro Krista teprve získat? Kolik nepokřtěných? A kolik pokřtěných, ale nevyučených? Kolik rodičů a kmotrů zanedbalo svůj úkol? Kolik lidí v mé blízkosti čeká právě na mě, že je přivedu ke Kristu?

Své poslání na zemi Kristus splnil a **vrátil se k Otc**i. Šel nám tam připravit místo a zase přijde, aby nás vzal k sobě, abychom i my byli s ním ve slávě Otcově. I já mám v nebi připravené místo! To stojí za námahu, abych ho obsadil!

Apoštolové se modlili společně s Ježíšovou Matkou a s jeho příbuznými. Společně se připravili na vylití Ducha Svatého, který dal církvi život. Církev vždy roste ze společného slavení bohoslužby. I domácí církev každé rodiny roste ze společné modlitby a společné účasti na bohoslužbě. *Rodina, která se modlí, trvá*, říkala blahoslavená Tereza z Kalkaty, jak si opakovaně připomínáme.

Drazí bratři a sestry, mnozí jste udělali dobrou zkušenost společné modlitby v adventu. Pokračujte v době velikonoční a přečtěte si při modlitbě jeden odstaveček z tohoto dlouhého listu. Když podle toho budete i jednat, ožije a zazáří nejen vaše rodina, ale celá diecéze. Stanou se z vás hlasatelé radostné zprávy a lidé si řeknou: Jak milé je vidět člověka, který přináší radostnou zprávu!

K tomu všem ze srdce žehná a pravou velikonoční radost přeje

arcibiskup Jan

Pravidla radostného křesťanství

Prelát L. Wolker

1. Ukazovat veselou tvář - jak se sluší na vykoupené.
2. Říci přívětivé slovo - nic nestojí.
3. Dobře smýšlet! Většinou to lidi nemyslí špatně.
4. Pohoršlivé neříkat dál! Je už dost pohoršení ve světě.
5. Vystupovat na hory. V botách nebo v myšlenkách.,
6. Ven do přírody.
7. Dětem, květinám, hvězdám dívat se do očí, člověk zapomene na ošklivé.
8. Neklopýtat o oblázky. Je to směšná podívaná, když tak velký člověk ...
9. Zpívat, a ať se zpívá, hudbu! Kde se zpívá, tam procitne dobro.
10. Koupat se! Podle toho v teplé nebo ve studené.
11. Dobře trávit. Pokažený žaludek a zácpa působí chmury.
12. Spát. Vyspalý člověk je většinou radostný člověk.
13. Nepořádek zdržuje - to popuzuje a zlobí. Proto pořádek.
14. Dávat. Nezáleží co, komu, jen dávat. Tak převezeš sám sebe.
15. Zpovídat se! Člověku je tak lehce a radostně, když vyjde ze zповědnice.
16. Slavit! Nepromeškat svátky. Patří do rytmu života.
17. Milovat. Poctivý srdečný humor je jen ryzí, veliká láska.
18. Vklouznout pod plášť Matky Boží. Pobroukávat si mariánské písně.
19. Věřit v Boha. V jeho moc a lásku.

PRO DĚTI

POSTAVY SVATÉHO TÝDNE

V událostech Svatého týdne, kdy si připomínáme Ježíšovo utrpení a smrt na kříži, vystupuje mnoho postav.

Doplň nedokončené věty správnými jmény. Písmena, která jsou za jmény, napiš do tabulky ke stejnému číslu, jako má začátek věty. Dozvíš se, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých pro ... *(dokončení v tajence)*.

1. V Getsemanech byl s Ježíšem Petr, Jan a Pilát **Á**
2. Za třicet stříbrných zradil Ježíše Barabáš **D**
3. Petr uťal ucho člověku jménem Jakub **E**
4. Velekněz, ke kterému Ježíše dovedli, byl Jidáš **CH**
5. Ježíše třikrát zapřel apoštol Josef z Arimatie **I**
6. Král, který pláštěm zesměšnil Ježíše, byl Jan **Í**
7. Místo Ježíše byl propuštěn vzbouřenec Malchus **L**
8. Ježíše odsoudil k smrti na kříži Maria **P**
9. Na cestě pomáhal Ježíšovi nést kříž Kaifáš **S**
10. U kříže stála Ježíšova matka Marie Magdalská **S**
11. Pod Ježíšovým křížem stál také apoštol Petr **Š**
12. Ukřižování sledovala zpozďálí i Herodes **U**
13. Ježíšův hrob ve skále koupil Šimon z Kyrény **V**

TAJENKA:

4	10	8	12	6

9	5	1	2

3	13	7	11

Vtipy...

Svatý Petr uslyší klepání na nebeskou bránu, otevře a uvidí tam stát muže. Než se ho stačí na cokoli zeptat, muž zmizí. Po chvíli se klepání ozve znovu. Když svatý Petr otevře, stojí před ním tentýž muž, ale v příští vteřině zmizí. „Poslyšte!“ zavolá za ním svatý Petr. „Vy si ze mě děláte šprťouchlata, nebo co?“ „Ne,“ ozve se v dálce. „Oni se mě snaží vzkřísit.“

Na policii přišlo udání, že katolický kněz, protestantský pastor a rabín hráli ferbla. Při výslechu farář zapíral houževnatě a odvolával se na svědectví všech svatých. Pastor přísahal při Spasiteli, že ani ferbla hrát neumí. Konečně došlo na rabína. „Tak co?“, ptá se policejní komisař, „hrál jste ferbla?“

Rabín pokrčí rameny: „Jak jsem mohl sám hrát ferbla?“

Pan Novák potká svého koktavého přítele. „Ahoj, jak se máš? Kde teď vlastně pracuješ?“

„A-a-ale pro-pro-prodávám Bi-bib-le.“

„Bible? A to Tě uživí?“

„Jas-jas-jasňačka. M-m-mám spoustu pe-pe-peněz.“

„A jak to, prosím Tě, děláš, že Ti to tolik nese?“

„No-no-normálně. Při-přijdu ke dveřím, za-za-zazvoním a ptám se: „Kou-kou-koupíte si jed-jed-jednu Bib-bibli? A nebo já vám pře-pře-přečtu a-a-aspoň ka-ka-kapitolu.“

Mše svatá pro rodiny s dětmi se uskuteční v pátek 25. dubna 2014 v 18.00 hod. Na závěr mše sv. proběhne losování odměn za správně vylustěnou tajenku z rubriky Pro děti.

Jak jsem se naučila rozjímat

Na Jižní Moravu jsem jezdila ráda s maminkou, která mě občas brávala s sebou. Bydlela tam sestra naší babičky, teta a sestřenice. S nadšením, že pojedu vlakem, jsem oželela vše ostatní. Čekala na nás vesnice s návsí plnou husí. Přesly jsme kolem studny s pumpou a byly v rodném domku naší maminky.

Sestřenice, o sedm let starší, měla už po biřmování a studovala na zdravotní škole. Také dojížděla do ochotnického divadla. Z dlouhé chvíle jsem nakoukla do textu, který se právě učila. Ráda jsem si vymýšlela melodii na cokoli. Někdy mne napadlo, jestli bych také uměla vyzpívat, jak Pán Ježíš projevil lásku k nám lidem.

V hodinách náboženství nám pan farář vykládal, jak Ježíš se svými učedníky vyšel za potok Cedron, kde celou noc strávil v modlitbách. A já jen tiše polykala slzy. V duchu jsem šla tou osamělou cestou, která přivedla našeho Spasitele ke Slávě a k naší záchraně. Růženec se modlím k počtě Panny Marie, která svého Syna na Jeho strastiplné cestě doprovázela.

Dana Lukasová

**Srdečně blahopřejeme
všem farníkům,
kteří v měsíci dubnu oslaví
své narozeniny a jmeniny.
Přejeme pevné zdraví,
hojné Boží požehnání
a ochranu P. Marie.
Za všechny oslavence bude
sloužena mše svatá v neděli
20. dubna 2014 v 8.00 hod.**

VAM 2014

Velikonoční Arcibiskupovy Myšlenky

SMS povzbuzení rodinám od otce arcibiskupa Mons. Jana Graubnera

V rámci velikonoční doby 2014 nabízíme zasílání citátů otce arcibiskupa Mons. Jana Graubnera formou SMS. Citáty budou tematicky zaměřené k Roku rodiny. Pro přihlášení odběru odešlete SMS ve tvaru: VAM +Jan na telefonní číslo: 736 315 315. Služba je zdarma (platí se jen objednáci SMS dle vašeho tarifu). Myšlenky VÁM budou zasílány vždy ráno od 20. 4. do 8. 6. Přihlásit se můžete hned nebo kdykoliv až do konce velikonoční doby.

Děkanátní setkání mládeže

11. a 12. 4. 2014
v Újezdě u Uničova

Začátek: mší svatou v 18:00 hod.

Cena pobytu: od pátku - 50,- Kč
od soboty 20,- Kč

S sebou: spacák, buchtu, papuče, peníze,
Bibli, dobrou náladu a spoustu přátel

Program:

Poučí tě: Anička a Dominik Kolčavovi

Pobaví tě: Majka a Víťa, bývalí týmáci
z Přístavu

Zahraje nám: Filip Mana

Zasměješ se s: Jendou Svozílkem

Duchovně tě naplní: otec Pavel Stuška

Tak neseď doma a pojed' taky!!!

Přihlašuj se do 5. dubna na email
hamplova.monicka@seznam.cz.

Římskokatolická farnost Uničov
pořádá

Křížovou cestu
pro rodiny s dětmi

16. 4. 2014 v 17.00 hod.

v Rudě u Rýmařova

Pořad bohoslužeb

Důležité akce před Velikonocemi:

akce - místo	den	čas
Velikonoční zpovídání v Uničově	15.4.2014	16-18 hod.
Obnova kněžských slibů – katedrála Olomouc	17.4.2014	9:30 hod.

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH 2014

Zelený čtvrtek	17. dubna 2014	
Mše sv. na památku Poslední večeře	Medlov	16:30 hod.
	Uničov	18:00 hod.
	Renoty	19:30 hod.
Při mši sv. se podává Eucharistie podobojí – Tělo i Krev Páně „namáčením“ - proto věřící přijímají pouze do úst, ne na ruku. Po skončení mše svaté bude možnost k modlitbě v „Getsemanské zahradě“ až do 22:00 hod.		
Velký pátek	18. dubna 2014	
Pobožnost křížové cesty	Uničov	15:00 hod.
Velkopáteční obřady	Medlov	16:30 hod.
	Uničov	18:00 hod.
Pobožnost křížové cesty	Ruda	20:00 hod.
Velký pátek je dnem přísného postu a dnem rozjímání nad utrpením a smrtí našeho Pána na kříži. Vrcholem velkopátečních obřadů je uctívání kříže.		

Bílá sobota		19. dubna 2014	
Adorace věřících u Božího hrobu v kapli sv. Josefa – soukromé rozjímání o velikosti lásky ukřižovaného Pána		Uničov	8–18 hod.
Mše svatá z velikonoční vigílie		Medlov	19:00 hod.
		Uničov	21:00 hod.
Slavnost Vzkříšení začíná velikonoční vigílií večer nebo v noci na Bílou sobotu. Večer po západu slunce se shromáždí věřící před kostelem, kde je připravena hranice pro zapálení a posvěcení ohně. Při velikonoční vigílii se také světi křestní voda a věřící obnovují křestní slib.			
Neděle Zmrtvýchvstání		20. dubna 2014	
Slavnostní mše svatá		Uničov	8:00 hod.
		Medlov	9:30 hod.
		Renoty	11:00 hod.
Velikonoční pondělí		21. dubna 2014	
Mše svatá		Uničov	8:00 hod.
		Medlov	9:30 hod.
		Renoty	11:00 hod.

Jednoměsíčník POKOJ VÁM! vydává Římskokatolická farnost Uničov. Neprodejné!

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Příspěvky posílat do 25. dne v měsíci psanou formou,
elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Redakční rada: P. Mgr. Svatopluk Pavlica, farář; ing. Soňa Šlosarová; Ludmila Hájková
Římskokatolická farnost Uničov, Kostelní nám. 153, 783 91 Uničov, tel. 585 054 500

E-mail: faunicov@ado.cz, www.farnostunicov.cz